

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Първомай, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радиана В. Хаджикирева

при участието на секретаря Венета Ж. Хубенова
като разгледа докладваното от Радиана В. Хаджикирева Административно наказателно дело № 20225340200107 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 2444/2021 г. от 29.04.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление на Агенция „Митници“, с което на С. Р. Ж. на основание чл. 126а, ал. 2, вр. ал. 1 ЗАДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 126а, ал. 2, предл. 2 ЗАДС и на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 126, ал. 1, предл. 1 ЗАДС, като наред с това на основание чл. 124, ал. 1, вр. чл. 126, ал. 1 ЗАДС е отнета в полза на Държавата стоката, предмет на нарушението по чл. 126, ал. 1, предл. 1 ЗАДС – 350 лв. нефтопродукт – нефтено масло в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН с код по КН 2710 2011 и 300 литра нефтопродукт – нефтено масло в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН с код по КН 2710 2011.

С жалбата се навеждат съображения за отмяна на наказателното постановление поради неправилност. Възражава се, че жалбоподателят не е нарушил разпоредбата на чл. 126а, ал. 2, предл. 2 ЗАДС, тъй като не бил препятствал митническата проверка, а само поискал митническият служител да представи разрешение за нея. Счита, че не е нарушил и разпоредбата на чл. 126, ал. 1, предл. 1 ЗАДС, защото бил представил фискални бонове, които удостоверявали плащането на ДДС и акциз за притежаваното от него дизелово гориво. Отрича да се е крил от митническите служители, тъй като същия ден действително ходил до гр. Чирпан да поиска направление от личния си лекар за периодичен контролен преглед при кардиолог. При пристигането на митническите служители в имота потвърдил искането си за предоставяне на разрешение от тяхна страна. Сочил се, че въпросният имот бил собственост на сина му С. С. Ж., но се стопанисвал от жалбоподателя и съпругата му. Към 17 ч., след като

разбрал, че митническите служители нямали намерение да освободят полицаите, които междувременно били повикали, решил да ги допусне. Обяснява, че разликата в плътността се дължала на факта, че горивото било закупувано на етапи и съхранявано в бидони, поради което нямало гаранция, че съдовете били идеално чисти. Счита, че представените касови бонове удостоверявали заплащането на ДДС и акциз, поради което моли наказателното постановление да бъде отменено изцяло.

Въззиваемата страна, редовно призована, чрез процесуалния си представител юрк. Й., изразява становище за правилност и законосъобразност на наказателното постановление, като се прави искане същото да бъде потвърдено.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 21.09.2021 г., в 12:05 ч. митническите служители В. А. М., П. А. Р. и Н. Г. Н. следвало да извършат проверка във връзка със спазване на ЗАДС и Правилника за неговото прилагане по повод получена оперативна информация от непознати за тях лица относно частен имот, находящ се на главен път 66, между с. Плодовитово и гр. Чирпан, в землището на с. Градина, общ. Първомай, стопанисван от С. Р. Ж.. Първоначално тримата служители посетили имота, но бил заключен. Оставили митническия служител Н. Н. на около 50-100 м от имота, а свидетелите В. М. и П. Р. се отправили към с. Плодовитово, общ. Братя Даскалови, където се намирал – търговски обект (бензиностанция/газстанция) на „Локос“ ООД, стопанисван от сина на жалбоподателя – С. С. Ж.. Когато пристигнали там, установили С. Ж., който обяснил, че жалбоподателят е извън града и няма как да дойде, а самият той не можел да им отвори. Впоследствие Н. Н. им съобщил, че в имота е влязъл лек автомобил, управляван от жалбоподателя С. Ж.. При завръщането на свидетелите В. М. и П. Р. на мястото на проверката било заключено и никой не им отворил. Решили да обиколят имота, като установили, че под стопанските постройки се провежда разговор между две лица. При едно от преминаванията си усетили силна миризма на дизелово гориво. Тогава забелязали, че от самия имот излиза канал, през който изтичало дизелово гориво. Това продължило около 40 минути. В 12:31 ч. свидетелят В. М. се обадил на телефон 112, за да поиска съдействие от РУ – Чирпан, като на място пристигнали двама полицейски служители. В тяхно присъствие жалбоподателят С. Ж. отказал да допусне митническите служители в имота. Жалбоподателят обиждал митническия служител В. М.. Впоследствие на място дошли началниците на полицейските управления в Чирпан и Първомай, но и те не успели да го убедят да позволи на служителите на Агенция „Митници“ да влязат. Около 16:15 ч. в имота пристигнал синът на жалбоподателя – С. Ж.. Към 16:50 ч. жалбоподателят решил да ги допусне в имота да извършат проверка. При извършения обход на имота в долната му част под навес свидетелите В. М. и П. Р. и колегата им Н. Н. установили общо 5 броя ПВЦ съдове, оразмерени по 1000 литра всеки. В два от тях установили общо 650 литра жълтеникава течност с мирис на дизелово гориво – 350 литра в единия бидон и 300 литра във втория бидон. С полеви уред денситометър Anton Paar DMA 35^{EX} било извършено измерване на плътността на държаната течност във всеки един съд: ПВЦ бидон, обозначен с № I – 836,7 кг/м³ плътност на дизеловото гориво с количество 350

литра, и ПВЦ бидон, обозначен с № II – 832,2 кг/м³ плътност на дизеловото гориво с количество 300 литра. Митническите служители поискали жалбоподателя да им представи данъчни документи по смисъла на ЗАДС, доказващи плащане, начисляване или обезпечаване на акциза за държаните акцизни стоки – дизелово гориво. Представени били седемнадесет фискални бона с издател „Локос“ ООД от обект (бензиностанция/газстанция), находящ се в ***, както следва:

1. Фискален бон № 0022628 от 02.09.2021 г. за 28,57 л дизелово гориво;
2. Фискален бон № 0022905 от 10.09.2021 г. за 95,24 л дизелово гориво;
3. Фискален бон № 0023236 от 20.09.2021 г. за 23,47 л дизелово гориво;
4. Фискален бон № 0023117 от 16.09.2021 г. за 57,14 л дизелово гориво;
5. Фискален бон № 0022771 от 07.09.2021 г. за 86,83 л дизелово гориво;
6. Фискален бон № 0022795 от 07.09.2021 г. за 14,28 л дизелово гориво;
7. Фискален бон № 0022797 от 07.09.2021 г. за 23,81 л дизелово гориво;
8. Фискален бон № 0023068 от 15.09.2021 г. за 19,06 л дизелово гориво;
9. Фискален бон № 0023077 от 15.09.2021 г. за 19,07 л дизелово гориво;
10. Фискален бон № 0023085 от 15.09.2021 г. за 71,43 л дизелово гориво;
11. Фискален бон № 0023222 от 20.09.2021 г. за 33,24 л дизелово гориво;
12. Фискален бон № 0023067 от 15.09.2021 г. за 23,81 л дизелово гориво;
13. Фискален бон № 0022972 от 12.09.2021 г. за 43,47 л дизелово гориво;
14. Фискален бон № 0023059 от 15.09.2021 г. за 23,82 л дизелово гориво;
15. Фискален бон № 0023262 от 21.09.2021 г. за 23,47 л дизелово гориво;
16. Фискален бон № 0023723 от 21.09.2021 г. и час на издаване 13:18:48 за 46,95 л дизелово гориво;
17. Фискален бон № 0023724 от 21.09.2021 г. и час на издаване 13:33:42 за 23,47 л дизелово гориво.

Последните два фискални бона били издадени след започване на проверката, като през този момент жалбоподателят не бил напуснал обекта. Всички фискални бонове били донесени от сина на жалбоподателя, когато пристигнал в проверявания обект.

Гореописаните течности били иззети с опис на иззети акцизни стоки към Протокол за извършена проверка № 21BG9999A041929 от 21.09.2021 г

С цел установяване вида на акцизните стоки, кода им по КН, наличие на маркиращи вещества и биокомпонент, в присъствието на жалбоподателя С. Р. Ж. били взети проби от откритите при проверката течности с протоколи за вземане на проби № 118/21.09.2021 г. и № 119/21.09.2021 г. Взетите проби били изпратени за анализ в Централна митническа лаборатория – гр. София.

Резултатите от извършения анализ са предоставени с Митнически лабораторни експертизи (МЛЕ) № 01_28.09.2021/08.10.2021 г. и № 02_28.09.2021/08.10.2021 г.

Съгласно експертното становище в МЛЕ № 01_28.09.2021/08.10.2021 г. въз основа на получените резултати, експертната оценка и в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН, изпитваната проба представлява нефтопродукт – нефтено масло с преобладаващи неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „газбол“, с тегловно съдържание на сяра,

непревишаващо 0,001 %. Съдържанието на биодизел, об. % е $6,2 \pm 0,1$.

Съгласно експертното становище в МЛЕ № 02_28.09.2021/08.10.2021 г. въз основа на получените резултати, експертната оценка и в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН, изпитваната проба представлява нефтопродукт – нефтено масло с преобладаващи неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „газъл“, с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %. Съдържанието на биодизел, об. % е $4,4 \pm 0,1$.

От служебна бележка рег. № 32-364025 от 15.11.2021 г., издадена от Дирекция „Акцизна дейност и методология“ в ЦМУ, се установява, че към 21.09.2021 г. съгласно чл. 32, ал. 1, т. 3 ЗАДС акцизната ставка за енергийните продукти с код по КН 2710 2011 е 646 лв. за 1000 литра нефтопродукт, т. е. размерът на дължимия акциз за 350 литра нефтопродукт – нефтено масло с код по КН 2710 2011 е 226,10 лв., а за 300 литра нефтопродукт – нефтено масло с код по КН 2710 2011 е 193,80 лв.

Във връзка с извършената проверка на 15.10.2021 г. жалбоподателят депозирал писмени обяснения, в които посочил, че намереното около 650 литра гориво използвал за притежаваните от него трактор и автомобил. Транспортирането на горивото от бензиностанцията до имота извършвал с ПВЦ съдове и метални съдове с вместимост от 10 до 40 л. Представил фискални бонове № 0022695 от 04.09.2021 г. за 48,08 литра дизелово гориво и № 0023247 от 20.09.2021 г. за 43,60 литра дизелово гориво.

При така установената фактическа обстановка бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 1739 от 09.11.2021 г. срещу жалбоподателя С. Р. Ж. за нарушения чл. 126а, ал. 2 ЗАДС и чл. 126, ал. 1 ЗАДС. Екземпляр от същия бил връчен на жалбоподателя.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН жалбоподателя е подал възражения срещу акта за установяване на административно нарушение.

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № 2444/2021 г. от 29.04.2022 г. на Директор на Дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление на Агенция „Митници“. В обстоятелствената част е прието, че жалбоподателят държал акцизни стоки – 650 литра нефтопродукт – нефтено масло, които не съответствали на характеристиките на горивото по представените фискални бонове. Същите се отнасяли за друг вид продукт – гориво за дизелови двигатели Бб, закупувано на различни дати и в различно количество, сумарно от всички фискални бонове – 586,71 литра. Изготвената МЛЕ № 02_28.09.2021 г. сочила, че не се касаело за гориво за дизелови двигатели, а за нефтено масло, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ – газъл, съдържащо основно парафино-нафтенови /неароматни и по-малко ароматни въглеводороди, като е установено и съдържание на моноалкилни естери на мастни киселини – биодизел, в количество 4,4 об. %, и 5 % леко масло. В този смисъл не било налице идентичност по характеристики и показатели на горивото, описано във фискалните бонове, и това, установено при контролната проверка.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите В. М. и П. Р., обясненията на жалбоподателя (частично), приложената административноказателна преписка и надлежно приобщените писмени доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетелите М. и Р. като логични, последователни, непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. В тази връзка двамата свидетели подробно описват случилото се преди да започне проверката – реакцията на жалбоподателя при появата им и отказът му да ги

допусне до стопанисвания от него обект за продължителен период от време, както и начина на извършване на проверката. Посочили са, че при извършен обход на имота под навес установили държането на 650 литра жълтеникава течност с мирис на дизелово гориво, държана в два броя ПВЦ бидони, фабрично оразмерени по 1000 литра всеки, пълни с 350 литра и 300 литра течности. Заявили са, че жалбоподателят признал, че горивото е негово. Съдът не дава вяра на обясненията на жалбоподателя в частта, в която твърди, че съдържащото се в бидоните дизелово гориво било пренасяно от бензиностанцията на етапи с различни съдове. В тази насока съдът намира за нелогично да съхранява гориво за трактора и леките си автомобили в бидони, при условие че семейството му стопанисва бензиностанция. Съдът не кредитира обясненията на жалбоподателя и в частта, в която е посочил, че преди да изсипе дизеловото гориво в единия от бидоните имало 4-5 литра масло, поради което съдържанието на биодизел в тази проба било по-ниско. Това твърдение звучи неправдоподобно, тъй като използването на този продукт би могло да доведе до техническа неизправност на МПС. За пълнота на изложението следва да се отчете, че неубедителни са и обясненията на жалбоподателя в частта, в която е посочил, че в канала било изтекло горивото от резервоара на трактора му поради спукване на един от маркучите. В останалата част не са налице основания заявеното от жалбоподателя да не бъде кредитирано от съда.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът след запознаване с приложените по делото АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган се установява от представената Заповед № ЗАМ-1084 от 02.08.2021 г. на Директора на Агенция „Митници“, а тази на актосъставителя следва от разпоредбата на чл. 128, ал. 2 ЗАДС. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава правото на защита на жалбоподателя и да препятства правото му по чл. 44, ал. 1 ЗАНН в седемдневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение е съставен преди да са изтекли две години от извършване на нарушението, така както изисква разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок от съставяне на акта съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Предвид изложеното, съдът приема, че в случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

При гореописаната фактическа обстановка съдът намира, че правилно е приложен и материалният закон.

Относно нарушението по чл. 126а, ал. 2, предл. 2 ЗАДС:

Съгласно разпоредбата на чл. 126а, ал. 2 ЗАДС отговорност носи лице, което не

окаже съдействие или възпрепятства митническите органи при упражняването на правомощията им, както и лице, което е длъжно по този закон да предостави на тези органи стоки, документи и сведения, но откаже това. Изпълнителното деяние под формата на „възпрепятстване“ се осъществява, когато са създадени едно или повече препятствия за дейността на митническите органи да изпълнят служебните си задължения. Възпрепятстването може да бъде както временно, така и да има за последица невъзможност въобще да бъде извършено дадено действие. В случая е безспорно установено, че след като жалбоподателят С. Р. Ж. разбрал, че митническите служители В. М. и П. Р. следва да извършат проверка в стопанисвания от него обект, той отказал да ги допусне. Този факт не се отрича от самия жалбоподател, който е обяснил, че сторил това, защото не му представили съответен документ. Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 1 ЗАДС контролът върху акцизните стоки, включително върху тези под режим отложено плащане на акциз, се осъществява от митническите органи, а ал. 2 предвижда, че контролът включва проверки и ревизии на данъчнозадължените лица, както и проверки на всички други лица, държащи или извършващи дейности с акцизни стоки. Законодателят не е въвел изискване митническите органи да представят разрешение за осъществяваната проверка. Това е така, защото съгласно разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗАДС за извършване на проверките се прилага Данъчно-осигурителният процесуален кодекс, а чл. 110, ал. 4 ДОПК предвижда, че проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане. Следователно жалбоподателят е бил длъжен да ги допусне в стопанисвания от него обект, за да могат да проверят дали се държат акцизни стоки без съответен документ. В случая се изяснява, че митническите служители са пристигнали в проверявания обект в 12:05 ч. на 21.09.2021 г. и са допуснати от жалбоподателя едва в 16:50 ч. През този период от около 5 часа жалбоподателят категорично е отказвал да влязат в имота, което е наложило и свидетелят М. да потърси съдействието на органите на МВР. От това следва, че заради действията на жалбоподателя около пет часа митническите служители са били възпрепятствани да осъществят проверката. По тези съображения съдът намира, че с поведението си е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, като е създал затруднения митническите органи да изпълнят служебните си задължения, доколкото предоставянето на достъп до недвижимия имот е било необходимо за установяване дали се държат акцизни стоки без съответен документ.

Не са налице предпоставките за прилагане разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като съгласно описаната и възприета от съда фактическа обстановка констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение на разпоредбата на чл. 126а, ал. 2, предл. 2 ЗАДС.

Съдът намира, че наказващият орган правилно е индивидуализирал и наказанието, като е наложил на жалбоподателя предвидената в разпоредбата на чл. 126а, ал. 2, вр. ал. 1 ЗАДС санкция в нейния минимален размер, а именно: „глоба“ в размер на 200 лв.

Относно нарушението по чл. 126, ал. 1, предл. 1 ЗАДС:

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбоподателят С. Р. Ж. е осъществил и състава на административното нарушение по чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, който предвижда, че на лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен

административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се налага глоба в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 2000 лв. – за физическите лица.

В случая не се оспорва от жалбоподателя, че в стопанисвания от него имот в землището на с. Градина, общ. Първомай на процесната дата е държал акцизна стока – общо 650 лв. нефтено масло. В хода на проверката с оглед определяне вида на стоките за целите на облагането с акциз от двата бидона са били иззети проби на съдържащата се в тях жълтеникава течност с мирис на дизелово гориво. В резултат на извършените митнически лабораторни експертизи било установено, че изпитаните проби представляват нефтопродукт – нефтено масло с преобладаващи неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за газьол, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0,001 %. Извършеното тарифно класиране на проверените стоки дало становище, че същите спадат по Комбинираната номенклатура към код 2710 2011. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 ЗАДС продуктите, включени в кодове по КН от 2704 до 2715 са енергийни продукти, които предвид разпоредбите на чл. 4, т. 1 и чл. 2, т. 3 ЗАДС са акцизни стоки и подлежат на облагане с акциз. След съвкупна оценка на доказателствената съвкупност съдът счита, че жалбоподателят не е представил данъчен документ или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза за процесните стоки. Правилно административнонаказващият орган е приел, че депозираните от него фискални бонове се отнасят за друг вид продукт – гориво за дизелови двигатели Бб. Този факт се потвърждава от изготвената МЛЕ, съгласно която в продукта от 300 литра е установено съдържание на моноалкилни естери на мастни киселини (биодизел) в количество 4,4 об. %. Тази проба съдържала около 5 % леко масло, на което се дължала по-ниската начална температура на дестилация. В продукта от 350 лв. пък е установено съдържание на моноалкилни естери на мастни киселини (биодизел) в количество 6,2 об. %. Съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ лицата, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход в транспорта, при освобождаване за потребление по смисъла на ЗАДС предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни. Вземайки предвид разликата между съдържанието на биодизел в двете проби, както и факта, че в едната от тях то е под 6 об. % и не отговаря на изискванията за горива, които се пускат на пазара, съдът приема, че приложените от жалбоподателя фискални бонове се отнасят за друг вид продукт, като не доказват плащането, начисляването или обезпечаването на акциза за държаните 650 литра гориво. В тази насока, както беше посочено по-горе, нелогично звучи обяснението на жалбоподателя, че по-ниското съдържание на биодизел в една от пробите се дължало на добавено преди това масло, доколкото това би го лишило от възможността да използва горивото по предназначението му. От друга страна, фактът, че процесните фискални бонове не са се намирали в проверявания имот, а са били донесени от бензиностанцията от сина на жалбоподателя впоследствие, също опровергава версията, че те се отнасят за държаното гориво. Впечатление прави и че от 15.09.2021 г. жалбоподателят е представил общо пет фискални бона (07:21 ч., 09:43 ч., 09:52 ч., 13:02 ч. и 17:27 ч.). Доколкото е лишено от логика в продължение на цял един ден той да пренася дизелово

гориво до с. Градина, съдът счита за несъстоятелни твърденията му, че транспортирал съхраняваното гориво от бензиностанцията в с. Плодовитово с различни съдове. Въпреки че липсват категорични доказателства, че горивото, за което са издадени фискалните бонове от „Локос“ ООД, е идентично с това, от което е взета проба с Протокол от изпитване № С-0281/18.08.2021 г., съдът намира за необходимо да изясни, че този документ също не установява, че представените фискални бонове удостоверяват заплащането на акциз за държания енергиен продукт. Това е така, тъй като според Протокол от изпитване № С-0281/18.08.2021 г. плътността при 15 °С и съдържанието на сяра се различават от тези показатели при иззетите проби според извършените МЛЕ. Различно е и съдържанието на метилови естери на мастните киселини (биодизел) в приложения от жалбоподателя протокол (6,4) от това, измерено при МЛЕ – 4,4 об. % и 6,2 об. %. От това следва единственият възможен извод, че приложените от жалбоподателя документи се отнасят до друг вид гориво с различни характеристики от държаното и не удостоверяват заплащането на акциз по отношение на процесното. Предвид изложеното и тъй като не се доказва притежаването на визираните в чл. 126, ал. 1 ЗАДС документи, съдът намира, че жалбоподателят е извършил административното нарушение, за което е ангажирана неговата отговорност.

За така извършеното нарушение законосъобразно на жалбоподателя С. Р. Ж. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв., тъй като дължимият акциз за процесната акцизна стока, предмет на нарушението, изчислен съгласно чл. 32, ал. 1, т. 3 ЗАДС е в размер общо на 419,90 лв., а според чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС се налага глоба в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв. Следователно на жалбоподателя следва да се наложи административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв.

Правилно и съобразно правомощията си наказващият орган на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС е отнел в полза на държавата стоките, предмет на нарушението, а именно: 350 лв. нефтопродукт – нефтено масло в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН 2710 2011 и 300 литра нефтопродукт – нефтено масло в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН с код по КН 2710 2011.

При преценка на всички обстоятелства, относими към установеното нарушение, а именно количеството на държаната акцизна стока и съответно размера на дължимия за нея акциз, съдът намира, че извършеното от жалбоподателя нарушение не може да се определи като „маловажно“ с оглед възможността за приложение на чл. 28 ЗАНН. За да обоснове този извод съдът взе предвид и значимостта на охраняваните обществени отношения, регулирани с нарушената норма, и отнасящи се до облагането с акциз, както и контрола върху производството, употребата, складирането, движението и обезпечаването на стоките, подлежащи на облагане с акциз. Не на последно място по делото не се установиха данни дължимият акциз да е бил заплатен впоследствие. С оглед на изложеното, съдът намира, че липсват предпоставки, които да обосноват извод за по-ниска степен на обществена опасност на нарушението в сравнение с обикновените случаи на нарушения от процесния вид, поради което отговорността на жалбоподателя не следва да отпадне съгласно чл. 28 ЗАНН.

За така констатираното нарушение не би могла да се приложи и специалната хипотеза за маловажен случай по смисъла на чл. 126б, ал. 2 ЗАДС. Съгласно чл. 126б, ал. 1 ЗАДС е предвидена възможност за маловажни случаи на нарушения по чл. 118, 120, 122, 123, 126 и 126а, установени при извършването им, митническите органи да налагат глоби с фиш по реда и в размерите, установени в чл. 39, ал. 2 ЗАНН. В ал. 2 на същия член е указано, че маловажни случаи по ал. 1 са тези, при които двойният

размер на акциза за стоките – предмет на нарушението, не надвишава 100 лв. В случая, както беше отбелязано по-горе, дължимият акциз за стоките, предмет на нарушението, е общо 419,90 лв., което в неговия двоен размер далеч надхвърля допустимата от закона граница.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложените му наказания са правилно индивидуализирани, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди.

С оглед решението за потвърждаване на НП и направеното искане от страна на представителя на въззиваемата страна в полза на учреждението, чийто орган е издал акта по чл. 58д ЗАНН, следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактичестката и правна сложност на делото, броят на съдебните заседания и разпитаните свидетели, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, РС Първомай

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2444/2021 от 29.04.2022 г. на Директор на Дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление на Агенция „Митници“, с което на С. Р. Ж., ЕГН: *****, адрес: ***, на основание чл. 126а, ал. 2, вр. ал. 1 ЗАДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 126а, ал. 2, предл. 2 ЗАДС и на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 126, ал. 1, предл. 1 ЗАДС, като наред с това на основание чл. 124, ал. 1, вр. чл. 126, ал. 1 ЗАДС е отнета в полза на Държавата стоката, предмет на нарушението по чл. 126, ал. 1, предл. 1 ЗАДС – 350 лв. нефтопродукт – нефтено масло в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН с код по КН 2710 2011 и 300 литра нефтопродукт – нефтено масло в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН с код по КН 2710 2011.

ОСЪЖДА С. Р. Ж., ЕГН: *****, адрес: ***, да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пловдив в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

PX/BX

Съдия при Районен съд – Първомай: _____ (п) _____

